

til 1ste Behandling her i Tinget. Jeg skal tillade mig at bemærke, at naar jeg, og vistnok flere med mig, have stemt for at give denne ekstraordinære Tilladelse til Fremme af dette Vædringsforslag, at denne Sag behandles som Vædringsforslag, er det vistnok iftet fortrinnsvis, fordi man, da Sagen en Gang er kommet frem i Betænkningen, nødigt vil have den standset, og fordi man i det hele taget paa ingen Maade ønsker at lægge de Herrer formelle Hindringer i Vejen for, hvad de anse for at være dem tjenligt; men i og for sig maa jeg rigtignok gøre opmærksom paa, at sjælden eller aldrig vil man have set noget lignende Forslag stillet op som Vædringsforslag her i Tinget; det er et helt Lovforslag, som er henvist til Behandling i et andet Udvalg, og som er taget ud deraf, og det foranlediger, at det paagældende Udvalg maa standse sin Behandling af Sagen, maa standse sit Arbejde; thi Stoffet, Materialet er taget fra det. Det er mig bekendt, at dette Udvalg ogsaa har maattet standse sin Behandling af Sagen, indtil det viser sig, om denne Sag overhovedet mere skal vende tilbage til Udvalget eller ikke. Jeg vil nu slet ikke en Gang undersøge, hvilke kuriøse Følger der muligen kunde komme af en Afstemning derom, eller hvorledes dette Forslags eventuelle Vedtagelse vilde komme til at tage sig ud rent forretningsmæssigt. Alt det skal jeg springe over; thi jeg stoler ganske trygt paa, at dette ikke bliver vedtaget, men det kunde komme til at se ganske besynderligt ud, hvis noget saadant skulde finde Sted. Jeg siger, at det er et saa besynderligt Forslag, at man vistnok sjælden har set noget lignende. Men jeg vil sige til de Herrer, som have gjort det — og jeg antager, at det er iftet med dette Lovforslags Forslagsstillerses Samtykke, jeg tænker ikke, de have taget det fra dem i Udvalget mod deres Vilje — jeg vil sige, at det har ganske vist for mig bidraget til at illustrere Hensigten med dette Forslag. Da det var til 1ste Behandling her i Salen for Jul, tillod jeg mig at gøre mit bedste for at tage Sagen i bedste Mening, for at opfatte Forslaget som et virkelig alvorligt ment Forsøg paa at give et Bidrag til denne Sags Besøgning, som et alvorligt Forsøg paa at fremme denne Sag, og jeg med mange andre indlod mig paa en Forhandling om Sagens Realitet og forskel-

lige Enkeltheder, hvorom der var overmaade meget at sige og at drøfte. Men jeg vil ganske vist sige, at det, der her er iftet, er i høj Grad egnet til at stille denne Sag i en væsentlig anden Belysning; thi det, de Herrer her gøre, er intet andet end at benytte den Sag til at kaste den ind i en helt anden Diskussion for at hindre, at der ud af dette skal komme noget Udbytte. Og for at naa det, for altsaa at spænde Ben for Forhandlingen om den partielle Toldreform, have de ikke betænkt dem paa endogfaa at gøre deres eget Forslag Fortræd. Det staar for mig, som om de havde taget deres eget Barn og puttet det ind i en Kanon for at skyde det ud mod Modstanderne uden at tænke paa, hvad der blev af det, thi læg Mærke til, at det, de opfordre Tinget til, er at stemme over dette Forslag aldeles raat og usødet, som det er. Om de havde Interesse af virkelig at faa bragt noget ud af det Forslag, som de ærede Herrer fra Kolding og Kjøge have indbragt, vilde de ikke have ofret deres eget Forslag paa dette Stadium af Forhandlingen; da vilde de have sørget for at bringe det til 2den Behandling her i Tinget i en Skikkelse, hvori det var i Stand til at vinde noget mere Sympati end i den oprindelige Affattelse. Men det generer ikke de Herrer, de udsætte det raft væk for at blive Genstand for Forkastelse her i Salen purt og rent, som det er, i den umulige Affattelse, det nu har, og det gøre de for om muligt at bidrage til at hindre, at vi faa noget ud af den Sag, som vi her forhandle. Jeg vil da sige, at paa den Maade, som Sagen nu her er indbragt, giver den ikke mig Anledning til at inblade mig paa denne Sags Realitet eller dens Enkeltheder, med mindre der dertil skulde blive givet nogen særlig Anledning. Her er det jo kun et rent og bart taktisk Skattract, som de Herrer have foretaget. Jeg vil dog her tilføje, at den Fiktion, som de søge at opstille, at der her skulde være et Valg, et Valg mellem en Alderdomsforsørgelse og en Rettelse paa Toldsatserne, det finder jo aldeles ikke Sted. For det første er det jo ikke saaledes — som den ærede Indenrigsminister allerede har gjort gældende —, at der er Valg mellem to Ting, der mulig kunne opnaas; der er kun Valg mellem noget, der har Udfigt til at vindes, og noget, som aldeles ingen Udfigt har dertil. Men set,